

TAEKWONDO

Lajin yleinen historia sekä Taekwondo Suomessa ja Mikkelissä

HUOM: Vyökokelaalle riittää 2. kupin kokeessa tiivistelmä-osien yleinen hallinta kustakin luvusta. Muu teksti on hyvä tietää –tietoa Daneille ja ohjaajille!

Taekwondon historiaa, taustaa ja tapahtumia

Tiivistelmä: Taekwondo on syntynyt vahvan karate-vaikutuksen ansiosta toisen maailmansodan jälkeen. Pohjalla olivat vanhat korealaiset kamppailutaidot, joiden harjoittamisen niemimaan vallannut Japani kielsi ja korealaisille nuorukaisille opetettiin karaten eri tyyliä. Miehityksen päätyttyä sodan jälkeen haluttiin kehittää korealaisiin juuriin perustuva oma kansallinen kamppailulaji. Eri vaiheiden jälkeen perustettiin vuonna 1959 Korean Taekwondo Yhdistys (Korean Taekwondo Association, KTA), jolloin uudesta lajista käytettiin virallisesti ensimmäisen kerran sen nykyistä nimeä.

Toisen maailmansodan jälkimainingeissa Korean niemimaa jakautui kahteen valtioon, jotka myöhemmin itsenäistyivät ja syntyi Korean tasavalta (Etelä-Korea) ja Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea). Taekwondon osalta nykyinen WT-Taekwondo (World Taekwondo) liittyy Etelä-Koreaan ja Pohjois-Korean puolella puhutaan ITF-Taekwondosta (International Taekwon-do Federation). Lajit ovat perimältään samankaltaisia, mutta niillä on erilaiset ottelu-kilpailusäännöt ja harjoittelutavat liikesarjat (Poomset) ovat erilaisia.

WT-Taekwondon ottelu pääsi esittelylajiksi Soulin Olympialaisiin vuonna 1988 ja virallinen kesäolympialaisten laji siitä tuli vuoden 2000 Sydneyn Olympialaisissa. Myös Poomsessa järjestetään nykyään kilpailuja aina MM-tasolle asti yksilö-, pari ja joukkuesarjoissa.

Kilpailutoiminnasta vastaa WT-Taekwondo ja varsinaisesta lajin teknisestä ohjauksesta, yhtenäistämisestä ja osaltaan myös Poomse-kilpailuiden teknisistä säännöistä vastaa 1970-luvun alussa perustettu Kukkiwon ("Kansallissali"). Kukkiwon vastaa myös Dan-kokeiden perusvyökoevaatuksista ja järjestää itse ylimmät 8. ja 9. Danin vyökokeet.

Vanhat hokemat "Taekwondo on syntynyt aikoja sitten ihmisen tarpeesta puolustaa itseään ja perhettään" ja "Taekwondon pohjana ovat yli 2000 vuotta vanhat korealaiset kamppailutaidot" ovat jokaiselle lajista kiinnostuneelle tuttuja. On sitten eri asia, kuinka totta ne ovat liitettyinä nykyajan Olympia-lajiin, missä kilpaillaan sekä ottelussa että poomsessa?

On selvää, että Taekwondoa kehitettäessä pohjalla ovat olleet eri koulukuntien mestareiden perheissä säilyneet vanhat korealaiset aseettomat taistelutaidot. Perushyökkäysteekniikoita, kuten potkuja ja lyöntejä, tai torjuntateekniikoita ei ole keksitty vasta Taekwondoa kehitettäessä. Pohjana ovat olleet vanhat perustaidot, millä hyökkääjä on voitu voittaa aseettomassa taistelussa.

Koreassa ollaan tänä päivänä aika lailla yhtä mieltä siitä, että Taekwondo on varsinaisesti saanut alkunsa 1920-40 -luvuilla, kun Japani oli aiemmin vallannut Korean niemimaan ja kieltänyt harjoittamista alueen omia kamppailutaitoja. Useat nuoret miehet harjoittelivat karaten eri tyyliä sekä Japanissa että Koreassa. Miehitysvallan päätyttyä toisen maailmansodan jälkeen 1940-luvun puolivälissä nämä miehet halusivat jatkaa harjoitteluaan, mutta tuoda siihen korealaisia juuria takaisin. Tä-

män ensimmäisen opettajasukupolven vaikuttajat perustivat viisi ensimmäistä koulukuntaa, joiden harjoittamat lajit olivat keskenään kovin erilaisia riippuen perustajiensa taustoista ja näkemyksistä. Lajiniminä oli tuolloin koulukunnasta riippuen mm. ”Tangsoodo”, ”Kongsoodo”, ”Kwonbub”, ”Soobakdo” ja ”Hwasoodo”.

Toisen maailmansodan jälkimainingeissa Korean niemimaa jakautui kahteen valtioon, jotka myöhemmin itsenäistyivät ja syntyi Korean tasavalta (Etelä-Korea) ja Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea). Osa koulukuntien opettajista jäi eri puolille jaettua maata.

Viidestä koulukunnasta neljän perustajat hakivat jo 1950-luvun alkupuolella yhteistä pohjaa, mutta erilaisten näkemysten ja tekniikkakirjon yhdistämisessä oli tuolloin vielä liikaa vaikeuksia. Tavoitteena kuitenkin oli alusta alkaen hakea yhteistä korealaisiin juuriin perustuvaa kamppailutaitoa, joka erotuisi riittävästi japanilaisista ja kiinalaisista kamppailutaidoista. Kun yksimielisyyttä ei saavutettu, keskittyi jokainen mestari oman tyyliinsä opettamiseen ja koulukuntien jatkeeksi perustettiin useita eri tyylejä opettavia kouluja. Vanhoja koulukuntia (Kwan) katsotaan tuossa vaiheessa olleen lähteestä riippuen 9-12. Korean sisällissota 1950-53 muutti nuoren itsenäisen maan arjen elämänmenon. Sisällissodan aikana useat eteläiseen Busanin kaupunkiin paenneet mestarit perustivat ensimmäisen yhteisen Korean Kong Soo Do-yhdistyksen. Yhdistys olikin ensimmäinen taho, joka yhtenäisti jonkin verran tekniikoita ja järjesti ensimmäiset yhteiset Dan-kokeet.

Eri nimivaiheiden jälkeen yhden sisällissodan menestyneen sotilasjohtajan, kenraali CHOI Hong Hin johdolla vuonna 1959 yhteisen yhdistyksen nimeksi päätettiin Korean Taekwondoyhdistys (Korean Taekwondo Association, KTA). Tämä oli ensimmäinen kerta kun lajista käytettiin virallisesti ja yhteisesti nimeä Taekwondo. Choi oli merkittävä hahmo nimen yhtenäistämässä ja hän oli käyttänyt sitä jo aikaisemmin omassa koulukunnassaan. Alkuvaiheessa esiintyi myös kirjoitusmuotoja Tae Kwon Do ja Taekwon-do.

Kenraali Choi riitaantui sittemmin yhdistyksen muiden koulukuntien mestareiden ja myöhemmin myös maan poliittisen johdon kanssa. Hän muutti Kanadaan ja perusti oman ITF (International Taekwon-do Federation) – liittonsa vuonna 1966. Hän opetti lajiaan myös Pohjois-Korean puolella, missä hän oli syntynyt, ja siksi puhutaan myös Pohjois-Korean Taekwondosta. Choi kuoli vuonna 2002 ja hänet on haudattu Pjongjangiin Pohjois-Koreaan. ITF:n päämaja on Kanadassa ja se toimii edelleen, joskin jakautuneena useisiin liittoihin Choin suoran vaikutuksen päätyttyä. Sillä on omat liikesarjansa ja kilpailumuotonsa, jotka perustuvat Choin vanhan koulukunnan (Oh Do Kwan) oppeihin. Suomessa osa ITF-seuroista tekee yhteistyötä Suomen Taekwondoliiton kanssa.

Jo vuoden kuluttua perustamisestaan uusi yhdistys KTA oli hajoamisen partaalla mestarien riitaannuttua yhteisen lajin perusteista. Osaltaan vaikeuksia uudelle yhdistykselle toivat sen ulkopuolelle jääneet mestarit. Kynnyskysymyksenä oli yhteisten Dan-koevaatimusten aikaansaaminen. Eri koulukunnissa oli edelleen hyvin erilaisia käytäntöjä niiden suhteen. Vaatimuksia yhdenmukaistamaan perustettiin työryhmä, missä olivat mukana vaikutusvaltaisimmat eri koulujen mestarit. Ensimmäinen yhdenmukaistettujen Dan-koevaatimusten mukainen KTA:n Dan-koe järjestettiin 1962 ja sitä oli arvioimassa peräti 25 eri koulujen mestaria. Koe sisälsi ottelua, poomsea ja murskaamista sekä kirjallisen kokeen. Omia yhteisiä poomseja ei vielä ollut, vaan kokelaat esittivät enimmäkseen itse valitsemiaan Karaten Katoja (liikesarjoja).

Kokeilua pidettiin onnistuneena, mutta omien liikesarjojen puute tunnistettiin. KTA perusti 60-luvun puolivälissä ns. Poomse-komitean, mihin kutsuttiin eri pääkoulukuntien mestarit. Jokaista pyydettiin luomaan 3-4 kokonaista liikesarjaa. Parin vuoden kuluttua kokoonnuttiin jälleen yhteen ja jokainen esitti liikesarjansa muille. Yhteisen hiomisen jälkeen vuonna 1968 esiteltiin Palgwe- ja Yudanja-

liikesarjat sekä myöhemmin 1972 Taeguk-liikesarjat. Omien opettajiensa vahvan Karate-taustan takia monessa kehitetyssä Poomsessa on selviä vaikutteita karaten eri tyyli-suuntien katoista. Näiden uusien liikesarjojen ja niiden yhtenäistettyjen suoritustapojen ansiosta alettiin 70-luvun alussa puhua Kukki-Taekwondosta samoihin aikoihin perustetun Kukkiwonin kunniaksi. Kukkiwon on Taekwondon ”päämaja”, *kansallissali*. Samoissa tiloissa toimi myös KTA ja myöhemmin WTF – World Taekwondo Federation. Etelä-Korean presidentti myönsi yhdistyneelle Taekwondolle kansallislajin aseman 1971.

Palgwe-poomseja ei enää harjoiteta läheskään kaikissa mestari-linjoissa eikä niitä ole otettu mukaan WT-Taekwondon Poomsen nykyisiin kilpailusääntöihin. Sim Uussa harjoiteltavat Gi Chu- ja Pyon Ahn-poomset ovat lähes sellaisenaan suora perintöä karaten katoista (Gi Chu = Taikyoko 1-3 ja Pyon Ahn = Heian/Pinan 1-5). Ne olivat käytössä mm. vanhassa Moo Duk Kwannin –koulukunnassa. Samasta koulukunnasta tulee olympien Danien ”perinne-Dobokien” sininen väri. Sim Uu mestarimme KO Tai Jeong on halunnut näiden perinteiden korostamisella tehdä kunnia omalle mestarilleen CHONG Soo Hong, joka oli Moo Duk Kwan -koulukunnan päämiehenä Kwannien KTA:han yhdistämisen aikoihin. Hän toimi myöhemmin myös mm. Kukkiwonin varapresidenttinä. Chong on kehittänyt mm. Yudanja-poomsen Sipjinin, minkä takia mestari pitää tärkeänä sen osaamista.

WTF-liiton nimestä pudotettiin vuonna 2017 F-kirjain pois lyhenteen nettislangissa yleistyneen negatiivisen samaistumisen takia. Nykyään puhutaan WT-Taekwondosta, kun tarkoitetaan ns. Olympiatyylin – Etelä-Korean – Taekwondoa. Nimellä Taekwon-do tarkoitetaan ITF-tyylin perusteiltaan erilaista lajia. Merkittävimmät erot ovat ottelusäännöissä ja liikesarjoissa.

On huomattava, että yhdistymisen takana olleet koulukuntien mestarit tekivät suuria henkilökohtaisia (ja myös taloudellisia) uhrauksia yhdistymisen eteen. He joutuivat hylkäämään oman opettajansa linjan ja ottamaan opetukseensa uuden kompromissina haetun yhteisen peruslinjan. Heidän henkilökohtainen vaikutusvaltansa väheni ja siirtyi osaltaan Kukkiwonille. He joutuivat mukautumaan yhteiseen vyöjärjestelmään, yhteisiin liikesarjoihin ja ottelusääntöihin saavuttaakseen yhdessä Taekwondolle kansallislajin aseman.

On myös huomattava, että Taekwondon levittäminen ympäri maailmaa oli jo käynnistynyt ja useat vanhojen koulukuntien mestarit olivat jo muuttaneet tai muuttivat heti Kukkiwonin perustamisen jälkeen ulkomaille. He pitivät itsepintaisesti kiinni omien opettajiensa opettamista liikesarjoista ja tekniikoiden suoritustavoista. Tämän takia maailmalla on edelleen Taekwondon sisällä niin monia eri tapoja tehdä liikesarjoja.

Kukkiwonin perustamisen aikoihin alkoi voimakas lajin levittäminen maailmalle. Kansainvälisiksi lajin lähettiläiksi haluaville mestareille järjestettiin koulutusta Kukkiwonissa, jotta he saivat aseman kansainvälisenä lajiopettajana. Koulutusta jatkettiin aina 1980-luvulle asti.

Koulutuksen kävi myös silloinen menestynyt ottelija ja Jido Kwan –koulukunnan 7.Danin mestari HWANG Dae Jin, joka päätyi lopulta Suomeen vuonna 1979 tuoden uuden lajin meillemkin – viimeisenä pohjoismaana. Palataan hänen vaiheisiinsa myöhemmin.

WT-Taekwondon ottelu pääsi Olympialaisten näytöslajiksi Seoulin Olympialaisiin 1988. Monet noiden Olympialaisten avajaisnäytöksen nähneet muistavat vaikuttavan Taekwondo-näytöksen, missä sadat mustan vyön haltijat esittelivät taitojaan. Taekwondo oli näytöslajina myös 1992 Barcelonassa. Vuonna 1994 Kansainvälinen Olympiakomitea päätti ottaa Taekwondon viralliseksi Olympialajiksi ehdolla, että normaalit 8 painoluokkaa naisissa ja miehissä karsitaan neljään/sukupuoli. Näin syntyivät ns. Olympiapainoluokat, missä vierekkäisiä normaaleja painoluokkia yhdistettiin. Muutosten jälkeen Taekwondo hyväksyttiin viralliseksi lajiksi Sydneyn vuoden 2000 Olympialaisiin. Siellä Suomea edusti-

vat omissa painoluokissaan Mikkelistä lähtöisin oleva Veera Liukkonen (myöhemmin Ruoho) ja Kirsi-Marja Koskinen (myöhemmin Kuutchin).

Toinen Taekwondon kilpailumuoto on poomse, missä kilpaillaan sekä yksilö-, pari- että ryhmäsarjoissa aina MM-tasolla asti. Poomse on ehdolla Olympialajiksi, koska on käyty keskustelua kontaktilajien määrän vähentämisestä Olympiatasolla.

Taekwondon todetaan olevan 2020-luvulla maailman eniten harrastettu kamppailulaji. Sitä harrastetaan ainakin 212 maassa (WT-liiton tieto vuonna 2023). Harrastajia arvioidaan olevan yli 70 miljoonaa, tarkkaa määrää on mahdoton sanoa kenenkään, koska värivöitä ei rekisteröidä kansainvälisesti.

Taekwondo Suomessa

Tiivistelmä: Taekwondo tuli Suomeen vuonna 1979 korealaisen mestari HWANG Dae Jin tuomana. Hänen johdollaan perustettiin Suomen Taekwondoliitto 1980 ja liitto pääsi WT-Taekwondon (tuolloin World Taekwondo Federation) ja Euroopan Taekwoundunionin (ETU) jäseneksi 1982. Suomen Olympiakomitean alaiseksi jäsenliitoksi pääsimme 1984. Nämä jäsenyydet antavat WT-Taekwondolle vahvan aseman suomalaisessa urheilukentässä.

Suomalaisten harrastajien vyökokeet piti alkuvuosina mestari Hwang. Kun hän erosi Suomen Taekwondoliiton toiminnasta 1987 vyökokeista ja niihin liittyvistä vyökoevaatimuksista vastasi liiton alainen vyökollegio puheenjohtajansa tanskalaisen Allan Paulsenin johdolla. Vuodesta 2005 vyökokeista on vastannut Kukkiwonin ohjeiden mukaisesti kukin vähintään 4.Danin omaava Sabumnim itse.

Suomalaisten harrastajien ylimpien Dan-kokeiden suhteen kukin seura on hakeutunut jonkun korealaisen mestari-arvoisen opetukseen ja vyökokeisiin. Näitä mestarilinjoja on Suomessa tulkintavasta riippuen 4-5. Mikkeli on hakeutunut tanskalaisen 9. Danin Mestari KO Tai Jeongin ja hänen ympärilleen rakentuneen Sim Uu-yhteisön ympärille (suomeksi ”perhe”).

Mestari HWANG Dae Jin, tuolloin 7. Dan, tuli Suomeen tuomaan lajiaan meille kylmään pohjolaan syksyllä 1979. Hän saapui yksin kielitaidottomana Helsinkiin ja hakeutui kishallille, koska kuuli siellä harjoiteltavan kamppailulajeja. Kishallilla hän sai kontaktin nurmijärveläiseen kamppailulajien harrastajaan, joka vei Hwangin asumaan aluksi kotiinsa. Ensimmäinen alkeiskurssi aloitettiin saman tien Klaukkalassa. Toinen kurssi aloitettiin Helsingissä ja siitä laji lähti leviämään ensimmäisten pääkaupunkiseudun ulkopuolisten kurssien alkaessa Turussa ja Lahdessa.

Hwangin johdolla perustettiin Suomen Taekwondoliitto jo seuraavana vuonna 1980. Nuori lajiliitto pääsi Hwangin hyvien suhteiden ansiosta Maailman Taekwondoliiton (WTF) ja Euroopan Taekwondoliiton (ETU) jäseneksi 1982. Silloisen Suomen Valtakunnan Urheiluliiton (SVUL) jäseneksi pääsimme 1983 ja Suomen Olympiakomitean jäsenliitoksi 1984. Nämä jäsenyydet sinetöivät nuoren lajiliittomme aseman suomalaisessa urheilukentässä.

Monet ensimmäisillä kursseilla mukana olleista ovat muistelleet lämmöllä Hwangin vahvaa persoonaa ja sen vaikutusta silloisiin nuoriin miehiin. Hwang graduoi ensimmäiset suomalaiset mustat vyöt (4 kpl) Helsingissä vasta 1986. Hän jarrutti todennäköisesti sekä graduointeja että myöhemmin serfi-kaattien jakamista ennakoiden tulevia vaikeuksia oppilaidensa kanssa. Suomalaisten harrastajien keskuudessa oli nimittäin alkanut esiintyä tyytymättömyyttä erityisesti Hwangin johtamistapaan, toiminnan vahvaan bisnes-näkökulmaan ja ns. syrjäseuduilla opetuksen epäsäännöllisyyteen.

Tyytymättömyyden lisääntyessä Hwang toi maahan veljensä keväällä 1987. Tarkoituksena oli saada lisää lajin opetuspalvelua erityisesti kauemmas Helsingistä, mutta tämäkään ei tyydyttänyt kaikkia.

Todettakoon, että sittemmin Hwangin veli aloitti Suomessa eri nimillä toimineen uuden taekwondo-pohjaisen lajin yhdessä Hwangin vanhemman pojan kanssa. Laji tunnettiin loppuaikoina nimellä Han Moo Do ja sitä harrastettiin myös Mikkeliissä. Tällä hetkellä (2023) lajilla ei tiedetä olevan enää harrastajia Mikkelin alueella ja valtakunnallisesti suomalaiset toimijat ovat uudistaneet lajia. Taustalla toimii julkisten lähteiden perusteella osakeyhtiömuotoinen yritys ja lajista käytetään nimeä Borealis Hanmoodo.

Vaikeudet Suomen Taekwondoliitossa kasaantuivat ylimääräiseen kokoukseen keväällä 1987, jossa mitattiin äärimmäisen tiukassa äänestyksessä hallituksen uusi kokoonpano Hwangia kannattavien kärsiessä niukan tappion lähinnä pääkaupunkiseudun taekwondo-vaikuttajille. Hwang jäi sivuun liiton toiminnasta ja perusti saman tien Taekwondounion-nimisen yhdistyksen, joka pyrki määrätietoisesti hankkimaan jäsenikseen liiton seuroja. Monet seurat joutuivat päättämään, kumman ryhmittymän kanssa ne halusivat jatkossa toimia ja kehittyä.

Vuoden 1987 loppuun mennessä olivat eri leireihin jäävät seurat selvillä ja liiton puitteissa jouduttiin miettimään vakiintuvia yhteistyömuotoja lajiopetuksessa. Tanskan taso siihen aikaan sekä ottelun että perustekniikan alueilla oli muihin pohjoismaihin verrattuna täysin ylivoimaista, joten yhteistyötä oli luontevaa lähteä etsimään jatkossa siitä suunnasta. Tanskan liitto suositteli monessa kovassa paikassa korealaisten mestareiden kanssa oppia saanutta ja näissä neuvotteluissa kyntensä näyttäneyttä Allan Paulsenia, tuolloin 4.Dan. Koska hän oli myös erinomainen lajiopettaja, valinta oli selvä. Ensimmäinen leiri pidettiin vuoden 1988 alussa ja yhteistyö jatkui vuoteen 2004.

Allan Paulsen on Saksassa vahvasti vaikuttaneen Moo Duk Kwan –koulukunnan mestarin YOUNG Shin Boon oppilas. Allan puhui paljon mestaristaan ja hänen opeistaan, joita hän toi myös Suomeen pitkän vyökollegion puheenjohtajuutensa aikana useilla leireillä ja vyökokeissa. Allanin tapa opettaa taekwondo poikkesi selvästi Hwangin perinteisestä opetusmetodeista ja suomalaiset joutuivat monelta osin opettelemaan tavan harjoitella lajia uudelleen. Opetus rakensu 2-3 vuosittaiseen koko viikonlopun kestävään ns. Suurleiriin, joiden yhteydessä pidettiin vanhimmille vyöarvoille ns. Dan-treenejä sekä toteutettiin yhteiset Dan-kokeet ja alkuvuosina myös ylimmät värikyökokeet.

Taekwondo on harjoiteltu Suomessa jo yli neljä vuosikymmentä - ja aina siinä on myönnetty myös vyöarvoja. Vuosina 1979-1987 kaikkien vyöarvojen myöntämisestä vastasi mestari Hwang. Kun hän jäi liiton toiminnan ulkopuolelle 1987, alkoivat silloiset mustat vyöt pitää itse värikyökokeita. Toiminta ei ollut mitenkään johdettua tai edes säädeltyä, koska Hwangin jäljiltä ei ollut käytössä minkäänlaisia kirjallisia vyökoevaatimuksia. Oli vain hänen esimerkillään vuosien mittaan antama malli. Onneksi Hwang oli jo vuosia antanut vyökokeita pitäessään seurojen vanhimpien vöiden toimia komentojen antajina, joten hieman omakohtaista kokemusta suomalaisillakin oli.

Hwang oli pitänyt myös Dan-kokeet vuoteen 1987 asti, joten tähän tehtävään oli haettava apua ulkomailta. Suomi kääntyi tässä(kin) yhteydessä Tanskan puoleen ja ensimmäinen Dan-koe pidettiin tanskalaisen mestari KO Tai Jeongin toimesta vuonna 1988. Samana vuonna Allan Paulsen alkoi pitää leirejä Suomessa, joten luonnollinen jatke tälle toiminnalle oli tukeutua häneen myös Dan-kokeiden pitämisessä. Näihin aikoihin liiton hallituksessa päätettiin myös oman taekwondopassin tekemisestä. Passiin haluttiin kirjata vyökoevaatimukset eri vyötasoille. Näitä toimia varten perustettiin vuonna 1989 liiton vyökollegio, jonka puheenjohtajaksi kutsuttiin Allan Paulsen.

Vyönmyöntäjien joukkoa laajennettiin voimakkaasti kouluttamalla värikyöiden myöntöoikeudet 2. kuppiin asti koskemaan lähes kaikkia mustia vöitä, kun perustamisensa jälkeen värikyökokeita olivat saaneet pitää vain vyökollegion jäsenet. 1. Kupin värikyökokeet pidettiin pitkään ns. Suurleirien yhteydessä.

Vyökollegion tehtävänä oli oman toimintaohjeensa mukaisesti seurata jatkuvasti lajin kehittymistä maailmalla perustekniikan ja sen eri sovellusten alalla (itsepuolustus, poomse, askelottelu). Kollegio muokkasi ja sopeutti maailmalla tapahtuvaa kehitystä suomalaiseen tapaan harjoittaa lajia siten, että harrastajien ei tarvitse esimerkiksi aina puolen vuoden välein sopeutua uusiin muutoksiin. Toisin sanoen, tarkoituksena oli laatia vyökoevaatimukset mahdollisimman vakaiksi ja pysyviksi huomioiden kuitenkin mahdolliset uudet suunnat.

Vyökollegion tehtävänä oli myös yhtenäistää taekwondon perustekniikat Suomessa, sekä järjestää Dan-kokeet ja ylläpitää luetteloa saavutetuista Dan-arvoista. Vyökollegio pyrki toiminnallaan säilyttämään saavutetun perustekniikkatason laatimalla vyökoevaatimukset, järjestämällä leirejä ja koulutusta sekä pitämällä kup-kokeita ylimmille kup-arvoille. Lisäksi vyökollegio myönsi vyönmyöntöoikeudet hakemusten ja saadun koulutuksen perusteella, ylläpiti luetteloa vyönmyöntöoikeuksista ja seurasi vyökokeiden pitämisasiivisuutta.

Allan Paulsen graduoi viimeiset silloisen vyökollegion jäsenet 4. Danin arvoihin vuonna 2004 ja hän totesi, että ”nyt on linnun aika lentää pesästään”. Vyökollegio jatkoi viestiä ottamalla suomalaisiin käsiin kaikkien liiton alaisten 1.-3. dan-kokeiden pitämisen. Tämä mahdollistui Kukkiwonin sääntölinjauksen ansiosta, jonka ansiosta jokainen Kukkiwonin hyväksymä Sabumnim voi pitää 1.-3. danin kokeen. Suomessa kollegio piti kokeet ”kollegiaalisesti”, eli arviointiin osallistuvat kaikki silloiset liiton alaiset Sabumnimit. Ensimmäinen täysin suomalaisin voimin toteutettu Dan-koe pidettiin jo samana vuonna 2004.

Vyökollegio ryhtyi samoihin aikoihin toimiin siirtääkseen Kukkiwonin ohjeistuksen ja kv-käytännön mukaisesti kaikkien väriarvojen pitämisen Sabumnimeille, koska heitä alkoi jo olla riittävästi ympäri Suomea. Siirto tapahtui tekemällä muutokset vaiheittain siten, että vyönmyöntöoikeuksien rajaa nostettiin ensin 3. Daneihin ja siitä edelleen Sabumnimeille vuoden 2005 kuluessa.

Vuoden 2004 lopussa alettiin puuhata kollegion tilalle vapaammin järjestäytynyttä ns. Sabumnineuvostoa, johon otettaisiin kaikki liiton alaiset Sabumnimit. Tätä koskeva perustava kokous oli vuoden 2005 alussa. Tarkoitus oli myös avata neuvoston kautta kaikille halukkaille suomalaisille WT-Taekwondon vähintään Sabumnim-arvoisille mahdollisuus yhteiseen toimintaan voiden myöntämisessä. Pääajatuksena oli muodostaa kollegiosta eroten yksilöinä täydet oikeudet omaavien opettajien väljä neuvostomainen yhteenliittymä. Asiaa kehiteltiin tarmokkaasti mutta lopulta kaksi tekijää aiheutti sen, että neuvosto jäi hyvin lyhyeksi vaiheeksi:

Ensimmäinen tekijä oli se, että lähes kaikki liiton alaisuudessa toimivat Sabumnimit menivät kesällä 2005 opiskelemaan Kukkiwoniin Foreigner Instructor Courselle ja siellä saatiin uusia ajatuksia ja perusteita toiminnalle suoraan Kukkiwonista.

Toinen ja paljon tärkeämpi tekijä oli se, että liiton alaiset Sabumnimit halusivat avata liiton toiminnan kaikille Suomen WTF-tyylin seuroille ja heidän Sabumnimeilleen. Ensimmäiset alustavat ”poliittiset” tunnustelut ja neuvottelut toivat selvänä palautteena sen, että yhdistymisen ensimmäinen ja tärkein ehto on kollegion ja kaikkien sen ”johdannaisten” lakkauttaminen.

Vuonna 2005 syksyllä tehdyllä päätöksellä silloiset liiton jäsenseurojen Sabumnimit päättivät lakkauttaa kollegion ja sen lyhytaikaisen seuraajan Sabumnim-neuvoston. Opettajat antoivat yhteisen kommunikean ja päättivät siirtyä täysin Kukkiwonin ohjeiden ja kansainvälisen mallin mukaiseen käytäntöön kaikissa vyökokeissa.

Liitolle esitettiin sääntömuutoksia ja niiden hyväksynnän jälkeen liiton toiminnassa eroteltiin opetustoiminta sekä kansainvälinen ja kilpailutoiminta toisistaan syyskokouksesta 2005 alkaen. Lajin opetus vapautettiin itsenäisten opettajien vastuulle, jotka tekevät yhteistyötä haluamiensa seurojen kanssa kaikessa opetustoiminnassa ja vyökokeisiin sekä vyökoevaatimukseen liittyvissä asioissa. Suomen Taekwondoliitto keskittyi täysin lajin kilpailutoimintaan ja sen kehittämiseen eikä ottanut enää kantaa lajiopetukseen.

Kaikki vyökoetulot siirrettiin liitosta täysimääräisenä seuroille (pl. vyökokeen pitäjän kulut ja Dan-kokeisiin liittyen Kukkiwonin kulut). Liiton taloudellinen toiminta mahdollistettiin uudella lisenssi-järjestelmällä, joka otettiin alun haasteiden ja yhteensovittamisen jälkeen hyvin seuroissa vastaan.

Kaikki nämä muutokset mahdollistivat sen, että vuodesta 2006 alkaen liiton jäsenmäärä nousi sadoilla henkilöillä ja kymmenillä seuroilla. Vuoden 2008 aikana ylitettiin jo 1000 lisenssin omaavan aktiivisen harrastajan maaginen raja.

2010-luvun ajan Suomen Taekwondoliiton alaisissa seuroissa värivyöt on myöntänyt oma opettaja. 1.-3. Dan-kokeet järjestettiin pääosin seuroittain oman Sabumnimin toimesta noudattaen Kukkiwonin ohjeita. Ylemmät Dan-kokeet 4. Danista ylöspäin on järjestetty pääosin omien mestareiden kautta. Ensimmäistä Sabumnim-arvoa 4. Dania myönnettiin vähintään 5. Danin omaavien Sabumnimien toimesta myös seuroittain.

Suomi jakautui ylemmissä Dan-kokeissa ainakin seuraavien mestareiden seuroihin ja heidän järjestämiinsä ylempiin Dan-kokeisiin:

- Mestari Hwangin seurat ja niiden oppilaat (Taekwondo Union)
- Mestari Kon seurat ja niiden oppilaat, ns. Suomen Sim Uu (pääosin Itä-Suomessa ja pääkaupunkiseudulla Uusimaa ml. sekä Pirkanmaalla)
- Mestari Munin seurat ja niiden oppilaat (pääosa länsirannikko ja joitakin seuroja pääkaupunkiseudulla)
- Mestari Parkin seurat ja niiden oppilaat (pääosin akselilla Keski-Suomi – Turku)

Tultaessa 2020-luvulle monessa mestari-linjassa on jo suomalaisia mestari-arvoisia (7.Dan) lajiopettajia ja he toteuttivat kaikkia 1.-6.Dan-kokeita osin itsenäisesti.

Oman mikkeliäläisen mestarilinjamme Suomen Sim Uun osalta kaikki Dan-kokeet päätettiin vuonna 2018 yhdistää linjan arvojen mukaisesti yhteiseksi yhteisölliseksi tapahtumaviikonlopuksi 1-2 kertaa vuodessa. Seurojen opettajat ovat tuoneet oppilaansa yhteen ja heille on pidetty yhteinen 1.-5. Dan-koe. Ensimmäinen yhteinen koe pidettiin Mikkelissä toukokuussa 2019.

Kukkiwon on muuttanut jälleen säännöksiään ja vuonna 2023 käynnistettiin liiton alainen hanke, missä kaikki nykyisen WT-tyylin ylemmät 4.-7. Dan-kokeet pyritään yhdistämään kansallisesti yhteen Kukkiwonin hyväksymällä tavalla. Ylimpien Dan-arvojen 8. - 9. Dan suorittaminen on jatkossa mahdollista vain Kukkiwonissa.

Hankkeen lopullinen toteutustapa on tätä kirjoitettaessa (2024) vielä valmistelussa, mutta todennäköisin tie ylimpiin Dan-kokeisiin käy edelleen oman opettajan kautta tai mahdollisesti Sim Uun yhteisilaisuutena. Liittojohtoinen koetilaisuus perustunee ns. Kukkiwonin yhteisiin minimivaatimuksiin ja tulee todennäköisesti olemaan luonteeltaan enemmän näytösluontoinen.

Taekwondo Mikkelissä

Tiivistelmä: Lajin Suomeen tuonut Mestari Hwang toi lajin myös Mikkelisiin syksyllä 1985. Talvella 1986 lajitoiminnan otti vastuulleen Mikkelisiin Lahdesta muuttanut Reino Pesonen. Seura perustettiin tammikuussa 1987 aluksi nimellä Mikkelin Taekwondo Hwang ry. Myöhemmin samana vuonna nimi muutettiin muotoon Mikkelin Taekwondo ry, kun seura päätti pysyä Suomen Taekwondoliitossa eikä lähteä Hwangin perustamaan Taekwondounioniin.

Mikkelin Taekwondolla on ollut merkittävää menestystä 1990-2000 –luvuilla ottelukilpailussa. Seurala on useita Suomen mestareita noilta vuosilta ja Mikkelissä vuonna 1987 harrastuksensa aloittanut Veera Liukkonen (myöhemmin Ruoho) ylsi aina Olympialaisiin asti edustamaan Suomea. Lisäksi hän sekä Pekka Heinonen miesten sarjoissa ovat edustaneet Suomea MM-, EM- sekä PM-tasolla. Mikkelin oli myös tunnettu kisajärjestäjä, kun se järjesti vuosittaiset suuret kansalliset Suomi-Cup -kilpailut 10 vuotta peräkkäin alkaen vuodesta 1988 alkaen.

Kilpailuissa saavutettujen menestysvuosien jälkeen Mikkelin on ollut luotettu leirijärjestäjä. Seura on vastannut suurtenkin kansainvälisten leirien järjestämisestä Mikkelissä. Vuonna 1995 aloitettu Loppiaisleiriperinne on jatkunut tähän päivään asti ja se on pitänyt meidät kansallisesti tunnettuna lajitoiminnassa edelleen.

Mikkeläiset kamppailuseurat perustivat yhteisen Kamppailuinstituutti Mikkelin (KIM) vuonna 1997 ja omalle talkoilla remontoitulle salille päästiin vuonna 1998. Sali sai nimekseen pääsponsorinsa mukaisesti Wisa-areena ja siellä toimittiin vuoteen 2017 asti. Kaupunki osoitti kamppailulajien uudeksi salipaikaksi nykyisen Kamppailuareenan ja toiminta keskustassa ESEDUN tiloissa alkoi syksyllä 2017.

Vaikeiden koronavuosien ja osin niidenkin takia pienenneiden harrastajamäärien takia alkoi olla ylittämättömiä vaikeuksia löytää itsenäisen yhdistyksen toimintojen hoitamiseen sitoutuneita vapaaehtoisia. Seura meni mukaan KIM:n käynnistämään hankkeeseen, missä useat kamppailulajiseurat hakivat kevyempää hallinnon järjestelyä KIM:n kautta. Näiden neuvotteluiden jälkeen seura päätettiin lakkauttaa itsenäisenä yhdistyksenä vuoden 2022 alusta. Lajimme Taekwondo jatkaa toimintaansa yhtenä KIM:n alaisena alajaostona.

Taekwondo tuli Mikkelisiin syksyllä 1985, kun mestari Hwang pyysi lahtelaisia Sirpa ja Keimo Partasta käynnistämään toiminnan Mikkelissä. Molemmat olivat tuolloin 1. kupin vyöarvossa. Ensimmäiselle kurssille osallistui noin 20 harrastajaa ja se pyöri Urpolan sekä Lyseon koulujen pienissä saleissa. Hwang piti kurssilaisille ensimmäisen vyökokeen vuoden 1986 alussa.

Reino Pesonen oli aloittanut lajin harjoittelun Lahdessa vuoden 1985 alussa. Hän sai tiedon uudesta työpaikastaan ja muutostaan Mikkelisiin vuoden 1985 lopussa. Hwangin ohjaamana Partasen pariskunnan kanssa sovittiin, että Pesonen ottaa Mikkelissä uuden lajin hoitaakseen alkaen maaliskuusta 1986. Hänellä itsellään oli tuolloin vain 7. kupin vyöarvo ja muilla mikkeliläisillä harrastajilla siis 8. kup. Hallinnollinen toiminta kiersi alkuvaiheessa Lahden Taekwondoseuran kautta ja varsinainen lajitoiminta sopimalla suoraan asioista Hwangin kanssa.

Mikkeliin perustettiin itsenäinen seura tammikuussa 1987 aluksi nimellä Mikkelin Taekwondo Hwang. Pesonen oli seuran ensimmäinen puheenjohtaja ja hänen vaimonsa Tarja Pesonen ensimmäinen sihteeri ja rahastonhoitaja. Muut ensimmäisen johtokunnan jäsenistä olivat Mikkelin 1. ja 2. kurssin harrastajia.

Uusi seura järjesti vuodesta 1987 alkaen aina tähän päivään asti joka vuosi 1-2 alkeis-/peruskurssia ja vuodesta 2000 alkaen useimpina vuosina ainakin yhden kurssin alle 14-v junioreille. Lisäksi vuosien 1995-2000 välillä haettiin aikuisharrastajia mukaan seuran toimintaan järjestämällä ns. aikuisten itsepuolustuskursseja. Kaikkiaan kurssin käyneitä lajin harrastajia on ollut yli 1000 alkaen vuodesta 1985. Seura oli suurimmillaan vuonna 1995, kun seura oli vähän yli 200 rekisteröidyllä jäsenellään liiton toiseksi suurin seura.

Mikkelistä käsin on aloitettu lajiharrastus ja perustettu seura Pieksämäelle 1986-87 sekä Lappeenrantaan 1987-88. Alkeiskursseja on järjestetty myöhempinä vuosina myös Juvalla, Anttolassa ja Ristiinassa.

Kuten aiemmin on kerrottu, jokainen seura joutui valitsemaan ns. puolensa, kun ongelmat Hwangin kanssa johtivat hänen eroonsa Suomen Taekwondoliitosta keväällä 1987. Syksyn 1987 aikana Reino Pesonen oli hetken aikaa sekä Suomen Taekwondoliiton, että Suomen Taekwondounionin hallituksen jäsen. Syyskokouksessa 1987 Mikkelin seura päätti sitten äänin 19 – 4 pysyä Suomen Taekwondoliitossa ja samalla seuran nimi muutettiin Mikkelin Taekwondo ry:ksi pudottamalla lopusta nimi Hwang pois. Pesonen jatkoi Taekwondoliiton hallituksessa vuoteen 1991.

Keväällä 1987 Tarja Pesonen oli seuran ensimmäinen SM-kilpailuihin osallistunut ottelija ja hän hävisi finaalin loukkaantumisen takia luovutukseen toisessa erässä tasatilanteessa, mutta saavutti siis hopeaa.

Syksyn 1987 kolmannella alkeiskurssilla aloitti harrastuksensa Veera Liukkonen (myöhemmin Ruoho). Myöhemmällä ottelu-urallaan hän saavutti mm. vuonna 1990 EM-pronssia, 1993 MM-pronssia ja hän osallistui Sydneyn Olympialaisiin vuonna 2000. Veera oli myös seuran ensimmäinen naispuolinen musta vyö saavuttaen 1. Danin 1992. Mainittakoon, että Veera oli myös yhden kauden kansanedustaja 2010-luvun lopussa.

Seura järjesti ensimmäiset kilpailut syksyllä 1987 ja näiden aluemestaruuskilpailuiden yhteydessä järjestetyllä tuomarikurssilla Reino Pesonen valmistui seuran ensimmäiseksi ottelun tuomariksi.

Pitkä perinteinen Mikkelin Suomi-Cup –kilpailuiden sarja sai alkunsa 1988 ja kilpailuita järjestettiin tauotta 10 kertaa peräkkäin joka syksy. Näiden kilpailuiden lisäksi Mikkelin sai kunnian järjestää 10 vuotisjuhliensa merkeissä aikuisten SM-kilpailut Rantakylässä keväällä 1997.

Aiemmin mainitun Veeran lisäksi useita Suomen mestaruuksia ottelussa saavutti vuonna 1990 Taekwondon aloittanut Pekka Heinonen. Hän edusti myös Suomea PM-, EM- ja MM-kisoissa. SM-kultaa ovat saavuttaneet aikuisissa myös Johanna Korhonen ja Marko Muurikka sekä nuorissa Timo Kaulio. Korhonen edusti Suomea myös EM-kisoissa 1996 ja hän sekä Muurikka ja Kaulio ovat otelleet myös PM-kisoissa.

Mikkelistä on ollut Pesosen lisäksi useita kansallisen tason aktiivisia tuomareita sekä ottelu- että myöhemmin myös poomsekilpailuissa.

Kilpailuiden lisäksi Mikkelin oli luotettu leirijärjestäjä. Seura on järjestänyt useita suurleirejä, ensimmäisen heti tanskalaisyhteistyön käynnistyttyä 1988. Oma Loppiaisleiri-perinteemme käynnistettiin vuonna 1995 ja tuo perinne on jatkunut katkeamattomana koronataukoa lukuun ottamatta vuosittain.

Mikkelin seuran ensimmäisen mustan vyön saavutti Reino Pesonen vuoden 1989 syksyllä. Pesonen oli myös Suomen ensimmäinen Taekwondo-ottelun kansainvälinen tuomari, kun hän valmistui WTF:n tuomarikurssilta Kroatiaassa 1994. Hän kävi tuomarina useissa PM-, EM- ja MM-kilpailuissa 1990-2000 -luvuilla. Pesosesta tuli sittemmin myös seuran ensimmäinen opettaja-arvon saavuttanut harrastaja, kun hän suoritti 4. Danin vuonna 2004. Pesonen oli aktiivivuosinaan 1990-2000 -luvuilla mukana liiton vyökollegiossa, koulutusvaliokunnassa ohjaajien kouluttajana sekä tuomarivaliokunnassa tuomarien kouluttajana.

Kaikkiaan 2020-luvulla tultaessa seurassa on graduoitu noin 20 mustaa vyötä omista jäsenistä, joista noin puolet on vielä korottanut vyöarvoaan 1. Danista eteenpäin. Mikkelin on valitettavasti itäsuomalaiseen tapaan muuttotappiokunta ja monet mustan vyön saavuttaneista ovat muuttaneet muualle. Osa heistä jatkaa edelleen lajin parissa muissa seuroissa.

Mikkelissä päästiin pitkään valmistellun kamppailuseurojen yhteistyön ansiosta perustamaan seurojen yhteenliittymä Kamppailuinstituutti Mikkelin ry (KIM) vuonna 1997. Taekwondoseura oli aktiivisena mukana näissä valmisteluissa. KIM:n tavoite oli saada kamppailulajeille oma yhteinen kamppailusali ja saada kamppailulajit näin pois koulujen saleista. Tavoite saavutettiin vuoden 1998 syksyllä, kun pitkälti talkoilla rakennettu Wisa-areena avattiin harjoittelijoille Pursialassa.

Mikkelin kaupunki lunasti seuraavana vuonna Wisa-areenan ja hyvitti samalla seuroille tehtyä talkootyötä. Seuroista tuli näin kaupungin vuokralaisia, mutta omassa hallinnassaan olevissa tiloissa.

Wisa-areenalla harjoiteltiin vuosia tasaiseen tahtiin kursseja ja vyökokeita järjestäen. Entinen vahva kilpailupuoli kuivui lähes kokonaan valitettavasti pois kilpailuun panostavien ohjaajien puuttuessa. Mikkelistä osallistuttiin kylläkin aluetason kilpailuihin, mutta kansallisella tasolla ei olla enää menestytty tällä vuosituhannella.

Wisa-areena oli sen sijaan erinomainen paikka järjestää leirejä ja niitä toteutettiin useita alueellisella, kansallisella ja jopa kansainvälisellä tasolla. Vuosittain Loppiaisen aikoihin pidetty perinteinen Loppiaisleiri oli leiritoiminnan runkona.

Reino Pesonen suoritti 5. Danin mestari KO Tai Jeongille Tanskassa vuonna 2009 ja 6. Danin vuonna 2015. Mikkelissä Wisa-areenalla kokoontuikin vuosittain Pesosen johdolla mittava joukko itäsuomalaisten seurojen ylimpiä voimia yhteisiin Dan-treeneihin ja -kokeisiin koko 2010-luvun ajan. Pesonen graduoi vuonna 2012 omaan seuraan myös kaksi Sabumnim-arvoa Wisa-areenalla, kun Kimmo Mönkönen ja Juhani Liljanko saivat 4. Danin vyöarvon.

Mikkelin seura sitoutui vuonna 2010 perustetun Suomen Sim Uun toimintaan alusta lähtien Pesosen ollessa yksi perustajajäsenistä. Mestarilinjamme on ollut siitä lähtien mestari Kon linja ja Mikkelissä on tehty vahvaa yhteistyötä muiden Suomen Sim Uu-seurojen kanssa.

Mikkelin kaupunki saneerasi Wisa-areenaa vuoden 2016 aikana noin 1,5 miljoonalla eurolla ja kaikki näytti hyvältä toiminnan jatkamiseksi Pursialassa. Yllätyksenä tulikin noin vuosi remontin jälkeen tieto, että Pursialasta on lähdettävä, koska rakennus puretaan teollisuusrakentamisen tieltä. Uudeksi paikaksi kamppailulajeille kaupunki osoitti ESEDU:n tiloista lopetetun metallilinjan opetustilat. Paikka on Urheilupuiston laidalla lähes keskustassa, joten vaikka tilat eivät ole yhtä suuret ja monipuoliset kuin Wisalla, uuden paikan mahdollisuudet nähtiin kuitenkin hyviksi.

Taekwondoseura osallistui jälleen aktiivisesti vuonna 2017 harjoituspaikan muuton suunnitteluun ja uusien tilojen kunnostustalkoisiin. Muutto toteutettiin loppukesällä ja harjoitustoiminta uusissa tiloissa käynnistyi syksyllä 2017.

Tultaessa 2010-luvulta 2020-luvulle alkoi tiiviimpi keskustelu seuran hallinnon alajajosta ja siirtämisestä KIM:n hoidettavaksi. Samoja keskusteluja käytiin useiden muiden kamppailuseurojen kanssa ja seurojen kesken. Tähän oli useitakin syitä. Moni aikuinen aktiivijäsen muutti pois tai muuten siirtyi syrjään seuran tehtävistä. Harrastajamäärä oli muutenkin pienenemässä uusien kamppailulajien puristuksessa ja uusia vastuunkantajia oli yhä vaikeampi löytää. Johtokuntavastuu keskittyi turhan pienelle porukalle, eikä henkilökiertoa enää ollut. Moni johtokunnan jäsen toimi samaan aikaan myös ohjaajana, jolloin lajin viemä vapaa-aika oli jo varsin merkittävää. Seurassa nähtiin mahdollisuus keskittää hallinto ja byrokratia KIM:ille, jotta voisimme itse keskittyä pääasiassa lajiasioiden hoitoon.

Seuran siirtämistä alajaostoksi valmisteltiin pitkään ja huolellisesti. Ensin asioista keskusteltiin suoraan toiminnanjohtajan kanssa ja KIM:in johtokunnassa. Kun käytännön toimenpiteet alkoivat hahmottua, siirrosta tehtiin KIM:in kanssa sopimus. Haasteita asetti KIM:n toimijoiden vaihteleva sitoutuminen sopimuksen toteuttamiseen.

Kivuliain vaihe oli päätös lakkauttaa itsenäinen yhdistyksemme, Mikkelin Taekwondo ry. Seuran toiminnan alas ajamista suunniteltiin vuoden 2020 aikana ja päätös lakkauttamisesta tehtiin vuoden 2021 aikana sääntöjen vaatimissa kahdessa peräkkäisessä yleiskokouksessa. Itsenäisen seuran toiminta päättyi vuoden 2021 lopussa sekä entisen yhdistyksen varat ja omaisuus siirtyi KIM:n alaiselle Taekwondon alajaostolle.

Samana vuonna ja vielä vuonna 2022 kamppailulajien toimintaa haittasi merkittäväällä tavalla vuonna 2020 maailmalle levinnyt koronapandemia. Sali oli suljettuna valtakunnallisten ja alueellisten määräysten takia useita kuukausia vuonna 2021. Kun saleja saatiin jälleen avata, oli voimassa tiukat ohjeet harjoittelijoiden kontaktista, etäisyyksistä ja mm. kihap-huuto oli kielletty. Välillä avattu salikin piti taas sulkea tautitilanteen jälleen heikennyttyä. Vuoden 2021 perinteinen Loppiaisleirikin jouduttiin peruuttamaan, samoin muut leirit ja vyökokeet kontaktikiellon takia.

Tilanne normalisoitui vuoden 2022 aikana ja päästiin hiljalleen palaamaan normaaliin harjoitteluun. Koronatauot olivat vieneet useita nuoria harrastajia, joita ei enää saatu palaamaan harjoituksiin. Onneksi kurssien kautta saatiin jälleen kasvatettua jäsenmäärää ja normalisoituneiden vyökokeiden kautta saatiin jälleen harrastajien vyöarvoja nostettua pitkän tauon jälkeen.

Toiminta Kamppailuareenalla KIM:n alaisena alajaostona toimii haastavien vuosien jälkeen jälleen hyvällä tavalla ja Taekwondon alajaosto voi katsoa tulevaisuuteen luottavaisena, meillä on edelleen oma vuosikymmenten työllä ansaittu paikkamme mikkeliäisessä kamppailukentässä!

Suomen Taekwondoliitto on palkinnut toimintavuosien aikana ansiomerkeillään seuraavia seuran jäseniä:

Reino Pesonen kultainen ansiomerkki (2009), perusteluna lajin eteen kansallisesti ja kansainvälisesti tehty merkittävä kehitystyö. Pesoselle on lisäksi Euroopan Taekwondounion (ETU) myöntänyt hopeisen ansiomerkkin.

Tarja Pesonen pronssinen ansiomerkki (2009), perusteluna lajin eteen paikallisesti seuratasolla tehty merkittävä kehitystyö.

Vesa Räsänen pronssinen ansiomerkki (2017), perusteluna lajin eteen paikallisesti seuratasolla tehty merkittävä kehitystyö.

Kimmo Mönkkönen pronssinen ansiomerkki (2017), perusteluna lajin eteen paikallisesti seuratasolla tehty merkittävä kehitystyö.

Juhani Liljanko pronssinen ansiomerkki (2017), perusteluna lajin eteen paikallisesti seuratasolla tehty merkittävä kehitystyö.